

תת"ע 908/06/21 - אמאני מוחסן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 908-06-21 מדינת ישראל נ' מוחסן
תיק חיצוני: 11152321680

מספר בקשה: 2

בפני מבקשת נגד משיבה	כבוד השופטת רונה פרסון	אמאני מוחסן
		מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 6.7.21 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של שימוש בטלפון ונגזר עליה קנס בסך 1,300 ₪.
3. המבקשת טענה כי לא קיבלה זימון לדיון ולא ידעה אודותיו ולכן לא התייצבה לדיון. טענה כי מספר ימים לפני הגשת הבקשה קיבלה באמצעות הדואר את פרוטוקול הדיון ממנו עולה כי נשפטה בהיעדר. טענה כי על גבי אישור המסירה קיימת חותמת של "סופר סואעד", שעה שאין למבקשת קשר לסופר זה, ולא ברור כיצד דבר הדואר הגיע לשם. טענה כי אישור המסירה פגום וחסרים בו פרטים מהותיים כמו מספר תעודת זהות, פרטי מוסר דבר הדואר ומועד השארת הודעה ראשונה ושניה. טענה כי יש לה סיכויי הגנה טובים וכי כפרה בביצוע העבירה כבר במעמד קבלת הדו"ח. טענה לכשלים בחומר הראיות, לכך שלא צוין על ידי השוטר מאיזה מרחק הבחין בביצוע העבירה, האם היה בתוך הניידת או מחוץ לניידת, לא צוין מצב התנועה בכביש, אין תיאור של הטלפון ומספר טלפון ולא צוין באיזה מרחק נעצר הרכב. טענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין וביקשה לקבל יומה בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי זימון לדיון נשלח למבקשת בדואר רשום לכתובתה הרשומה וכפי שציינה בבקשתה להישפט וחזר בציון "לא נדרש", וחזקה שנמסר כדן. טענה כי מסרטון מצלמת הגוף עולה שהמבקשת לא הכחישה ביצוע העבירה אלא אף הסבירה את הסיבה שבגללה החזיקה את הטלפון. טענה כי השוטר ציין שהיה סטטי בתוך הניידת ושומר על קשר עין רצוף מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירת הרכב. טענה כי מצוין מספר הטלפון בדו"ח. טענה כי לא התקיימו נסיבות הגורמות עיוות דין למבקשת וכי העונש שהושת עליה מצוי בתחום הענישה הראוי.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה והמבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה. ביחס לטענה כי על גבי אישור המסירה מופיעה חותמת "סופר סואעד", הרי שיש להניח כי זהו שמו של בית העסק אליו זומנה המבקשת להגיע ולאסוף את דבר הדואר שלה. מכל מקום, כתובתה של המבקשת מצוינת על גבי אישור המסירה, כך שלא מצאתי שמדובר בפגם במסירה.

8. עוד יצוין כי מעיון בדו"ח לא מצאתי כי מתקיימים כשלים ראייתיים כנטען ע"י המבקשת. מעבר לכך, העונש שנגזר על המבקשת, בשים לב לעברה התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקשת עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקשת תשלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 12.12.21.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"ב, 19 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

